

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ 2025

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΘΕΜΑ Α

A1. α

1. α
2. β
3. β

A1. β

- **παρ' ἧν:** αναφέρεται στην λέξη: «ὁδόν»
- **ὑπὲρ ὧν:** αναφέρεται στα : « παραφράγματα»

ΘΕΜΑ Β

B1. Ενδεικτική απάντηση

- Αναφορά σελ. 103 « Φιλοσοφικού Λόγου»: « Η αλληγορίατης νόησης».
- Σχόλιο σελ. 82 από το Φάκελο υλικού .
- Τα σημεία του κειμένου που επαληθεύουν την αξιοποίηση της μεθόδου της αλληγορίας εκ μέρους του Πλάτωνα είναι τα ακόλουθα: «ἀπέικασον», «Ἴδὲ», «πάθει», «σπηλαιώδει»/ «οἶον», «ὄρα, ὁρῶ, ὥσπερ τα παραφράγματα», τα οποία θα πρέπει να σχολιαστούν από τους μαθητές.
- Οι μαθητές οφείλουν να σχολιάσουν τους συμβολισμούς : σπηλιά, δεσμώτες, σκιές – ήχοι , αλυσίδες, φωτιά, ανηφορικός δρόμος, ήλιος.

B2. Στην παράγραφο του παράλληλου κειμένου εντοπίζεται μια ομοιότητα με τη βασική συνθήκη που επικρατεί στο πλατωνικό σπήλαιο. Στο έργο του Τζόρτζ Όργουελ παραποιείται η αλήθεια και οι πολίτες δέχονται άκριτα ό,τι τους επιβάλλεται από την κεντρική εξουσία. («*Η λογική του ισχυρού το απαιτούσε*»), οι πολίτες ζουν σε έναν ψεύτικο κόσμο έγκλειστοι, («*Η φιλοσοφία του Κόμματος σιωπηρά αρνιόταν όχι μόνο την εγκυρότητα της εμπειρίας, αλλά και την ύπαρξη της εξωτερικής πραγματικότητας*»). Ομοίως οι δεσμώτες στην Αλληγορία του σπηλαίου παρουσιάζονται έγκλειστοι σε ένα σπήλαιο πνευματικής αμάθειας («*Ἴδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἶον ἐνκαταγείφ οἰκῆσει σπηλαιώδει*»), υποχρεωμένοι σε ακινησία λόγω των δεσμών που τους επιτρέπουν να βλέπουν μόνο μπροστά («*ἐν ταύτῃ ἐκ παίδων ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας, ὥστε μένειν τε αὐτοὺς εἷς τε τὸ πρόσθεν μόνον ὁρᾶν*») και να αντικρύζουν μόνο σκιές («*τοὺς γὰρ*

τοιούτους.....Τί μήν;»). Οι δεσμώτες παρακολουθούν διά βίου ένα θέατρο σκιών όπως ακριβώς και τα θύματα του «Μεγάλου Αδερφού».

Ωστόσο το Οργουελικό έργο παρουσιάζει μία ουσιαστική διαφορά με τις αντιλήψεις του Πλάτωνα. Στο παράλληλο κείμενο το κόμμα προπαγανδίζει διαδίδοντας παραλογισμούς που καταργούν την ολοφάνερη αντίληψη της αίσθησης («*Το Κόμμα σου έλεγε να απορρίπτεις τη μαρτυρία των αυτιών και των ματιών σου*»), οι αισθήσεις μαρτυρούν την αλήθεια του καθεστώτος με τρόπους που παγιδεύουν το μυαλό και ο Γουίνστον τα αποδέχεται ανεπιφύλακτα. Η συγκεκριμένη ιδέα αντιτίθεται στην ιδέα που εκφράζει η αλληγορία του Σπηλαίου, η ένταξη των ανθρώπων στον κόσμο των αισθήσεων είναι άτοπος και αποτελεί μια αλλόκοτη στέρηση της λογικής («*Άτοπον, ἔφη, λέγεις εἰκόνα καὶ δεσμώτας ἀτόπους*»). Στον Πλάτωνα οι δεσμώτες οδηγούνται σε πλάνη απομακρυσμένοι από τις Ιδέες και στηριζόμενοι στις εμπειρίες τους.

B3.

1. οισοφάγο
2. φόρος
3. φορέματα
4. φέρσιμο
5. φερέφωνο

B4.

1. Λάθος
2. Λάθος
3. Σωστό
4. Σωστό
5. Λάθος

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Την παρατηρούσε προσεκτικά και συχνά και εξέταζε αν κάποιος άλλος την κοιτούσε και πολλές φορές έριχνε το βλέμμα στην σκιά της. Όταν έφτασαν πιο κοντά στον Ηρακλή, εκείνη που αναφέρθηκε πρώτη, προχωρούσε με τον ίδιο τρόπο, ενώ η άλλη, επειδή ήθελε να προλάβει, έτρεξε προς τον Ηρακλή και είπε : Σε βλέπω Ηρακλή να απορείς ποιον δρόμο να πάρεις για τη ζωή σου. Εάν λοιπόν κάνεις εμένα φίλη σου θα σε οδηγήσω στον πιο γλυκό και εύκολο δρόμο και από τα ωφέλιμα δεν θα υπάρξει κανένα που να μην δοκιμάσεις και θα περάσεις τη ζωή σου χωρίς να δοκιμάσεις δυσκολίες.

Γ2.

Αρετή :

- Ευπρεπής στην όψη
- Από τη φύση της ευγενής
- Αγνή και ντροπαλή
- Με μετρημένη και σοβαρή στάση
- Με λευκό φόρεμα

Κακία:

- Καλοθερμμένη
- Με χυμώδη σωματότυπο
- Καλλωπισμένη ώστε να φαίνεται πιο όμορφη στο χρώμα και πιο στητή στο ανάστημα
- Με τα μάτια της να κοιτάνε ψηλά
- Με φόρεμα που αναδείκνυε την νεανική ομορφιά της

Γ3. α

γυναῖκας → γυναικός

φύσει → φύσεως

τὸ σῶμα → τοῦ σώματος

καθαρότητι → καθαρότητος

Γ3. β

- φάνηθι
- μειζόνων
- ὀψομένη
- ἐπεσκόπει
- ἀγάγωμεν
- οὐδεμιᾶ

Γ4. α

ιδεῖν : απαρέμφατο της αναφοράς από το «εὐπρεπῇ»

τῆς φύσεως: γενική συγκριτική από το «ὀρθοτέραν»

τῷ Ἡρακλεῖ : αντικείμενο του απαρεμφάτου «προσδραμεῖν»

ἀποροῦντα: κατηγορηματική μετοχή που αναφέρεται στο αντικείμενο «σε» λόγω εξάρτησης από το ρήμα αίσθησης «ὀρῶ».

φίλην: κατηγορούμενο στο αντικείμενο «ἐμὲ» της μετοχής «ποιησάμενος»

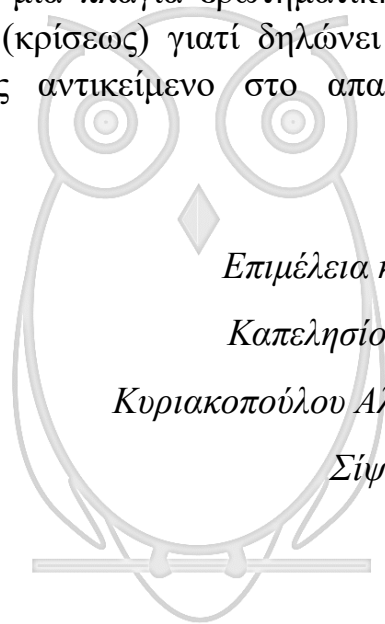
τῶν χαλεπῶν: γενική αντικειμενική από το «ἄπειρος»

Γ4. β

εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾷται : πρόκειται για μια πλάγια ερωτηματική ολικής αγνοίας μονομελή. Εκφέρεται με Οριστική (κρίσεως) γιατί δηλώνει κάτι το πραγματικό και λειτουργεί συντακτικά ως αντικείμενο στο απαρέμφατο «ἐπισκοπεῖν»

ΠΕΡΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Επιμέλεια κειμένων

Καπελησίου Λουΐζα

Κυριακοπούλου Αλεξάνδρα

Σίψα Μαρία